

JAARBOEK

VAN HET

EUROPEES

GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- EN

PENNINGKUNDE

20
23

INHOUDSTAFEL

Verantwoordelijken van het EGMP en afdelingen van het EGMP	I
Verslag van de AV van het EGMP FV in Dendermonde (27/V/2023)	V

Luk BEECKMANS	
Weelde 2021 – Een depot met gouden en zilveren munten uit de 16 ^{de} eeuw	1
Philippe BODET	
Proeve van slagmateriaal waarmee komvormige Byzantijnse <i>histamena</i> werden geslagen	17
Jozef DEWULF	
Brugse armenpenningen: De Schodt <i>versus</i> Minard[-Van Hoorebeke]	38
Joris FREDERICKX	
Modellen en speelgeld met Britse <i>royals</i>	74
Jeannine JACOBS-DE CONINCK	
Het <i>Infamie</i> -draagteken van 1829	82
Jan MOENS	
De concrete toepassing van de vrije aanmunting van edel metaal door de muntateliers in onze gewesten	94
Jan PELSDONK	
Noodmunten van wisselend allooi – De metaalsamenstelling van noodgeld uit de Zuidelijke Nederlanden en Noord-Frankrijk in de collectie van Teylers Museum (NL)	107
Jakob VANDENBERGHE	
De munten van Congo-Vrijstaat 1887-1908 – Wiener <i>versus</i> Dubois, een kunsthistorische analyse	131
Jan MOENS	
Recensie van Jean-Claude MARTINY, <i>Paper Money of Congo</i>	196

HET INFAMIE-DRAAGTEKEN VAN 1829

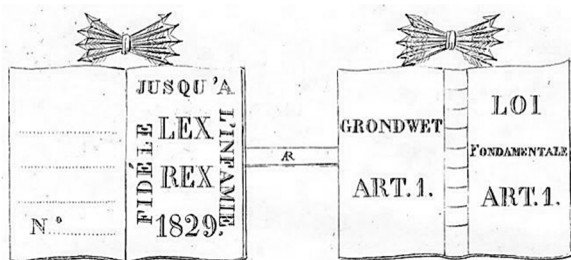
Jeannine JACOBS-DE CONINCK

ROND SOMMIGE NUMISMATISCHE OBJECTEN blijft onduidelijkheid hangen, al komt de beschikbare informatie uit meerdere bronnen en uit diverse periodes tussen 1829 en 2022. Het Infamie-draagteken is er daar één van. Door deze vergelijkende studie en het uitpluizen van publicaties uit het verleden zal ik proberen er een klaardere kijk op te geven.

Inleiding

Nadat het grondgebied door de eeuwen heen onder diverse heerschappijen viel, ontstond België als autonome staat in 1830 door zich af te scheiden van Nederland waarmee het 15 jaar verenigd was geweest.

De herinnering aan de gebeurtenissen op weg naar die onafhankelijkheid werden voor het nageslacht niet enkel op papier bewaard, maar ook vereeuwigd door de uitgifte van medailles en draagtekens. L.F. Lebègue^[1] (1832, p. 1) beschrijft het draagteken als “een zilveren plaatje, gemodelleerd als een open boek dat de grondwet van het Koninkrijk voorstelt... Het werd gewoonlijk aan een groen lint – symbool van hoop – gedragen rond de hals, of als hanger aan de horlogeketting”. Hij geeft er ook volgende door Ch. Onghena gemaakte tekening van (Afb. 1):

Afb. 1

Het gaat hier om de allereerste afbeelding van het draagteken. Een foto bestond destijds nog niet om de eenvoudige reden dat een procedé om foto's af te drukken op papier pas in 1841 werd uitgevonden.

Constantin Rodenbach^[2] schrijft in 1833:

“Tijdens de Belgische revolutie van 1830-32 hebben de evenementen zich in een zo snel tempo opgevolgd, dat niemand de tijd heeft gehad zich een idee te vormen van hun gevolgen... België heeft meestal gediend om de politieke schikkingen uit te voeren, maar heeft nooit een stem gehad in de raad waarin die schikkingen genomen werden. Alleen dankzij de nijverheid van zijn inwoners, zijn vasthoudendheid aan zijn oude gebruiken en de energie die de Belg altijd heeft ingezet om zijn rechten te verdedigen, zijn we erin geslaagd een schijn van nationaliteit te behouden en een eigen karakter voor onze provincies ...”

^[1] Lebègue 1832, p. 1.

^[2] Rodenbach 1833, p. v-vj.

Bent u geïnteresseerd in het vervolg van dit artikel?

***Neem dan contact op met het EGMP
voor de aankoop van het Jaarboek 2023***